

De farende Svende

Lidt om, hvordan de har det, naar de gæster Hobro.

Forholdene ved vore to Herberge, "Arbejde adler" og Svendehjemmet har været fremdraget her i Bladet for nylig. Det var ligesom der var noget som knirkede ved "Arbejde adler" og derfor spurgte den ærede Indsender om, hvorledes forholdene var ved vort Svendehjem. En høflig forespørgsel kræver ogsaa et svar, og da det nødigt skulle faa Udseende af, at der var Grund til Anke over Forholdene paa Svendehjemmet, tog jeg mig forleden for uanmeldt at møde paa Hjemmet for at tage det i Øjesyn. Rent bortset fra, at jeg er Medlem af Haandværkersvendenes Rejse- og Sygeforening og i Kraft af dette Medlemsskab ikke kan formenes Adgang, kan enhver Borger i Hobro ved Selvsyn gaa op og undersøge Forholdene; der er aabent Hus deroppe, og da Hobro By giver et Tilskud til Hjemmet, ligger heri et Medlemsskab til dens borgere, men det kan derfor godt anbefales alle at melde sig som bidragydende Medlemmer, idet man praktisk talt selv kan faa lov at bestemme Kontingentets Størrelse, naar det ikke gaar under 2 kr. aarligt. Det vil føre for vidt at udmale alle de gode Sider, der er ved disse Herberge, og det er derfor nok at fremhæve, at praktisk talt enhver rejsende, enten han saa er Haandværker eller ej, kan finde Hvile og Tryghed ved at være indenfor disse Vægge.

Vort lille Svendehjem er saaledes indrettet, at det er fuldt paa Højde med de bedste, baade hvad Renlighed og Bekvemmelighed angaar. Naar dertil kommer, at Hjemmet ledes af et par elskværdige og forekommende Værtsfolk, vilde det være en Skam, hvis dets Omdømme skulde tage Skade.

Jeg blev beredvilligt vist omkring af Fru Christensen, der gav den Oplysning, at i Spisestuen er der plads til at 12-15 personer kan bænkes omkring det store Egetræsbord, og det kan hænde, at der er fuldt optaget. Paa den ene Langvæg staar en stor radiator og udspyr Varme foruden at den kan have den Opgave at agere Tørreanstalt for en

vaad Trøje eller et par fugtige Strømper. En Række Sivsko fortæller om, at det ikke er nødvendigt, at den rejsende gaar med sine Lædersko, naar han er kommen indenfor Døren. Han kan endvidere hygge sig med en god Bog i Haanden, idet en Reol staar til fri Afbenyttelse. I denne Forbindelse bør det fremhæves, at Svendehjemmet med Tak modtager Bøger af enhver Art. Læselysten er stor heroppe og det vilde være rart at faa tilført Biblioteket ny Lektüre. I disse Omgivelser kan den rejsende opholde sig til Kl. 10 og for saavidt han vil opholde sig paa Hjemmet for Natten, er det Sægtid, men det er ikke vanskeligt at opnaa Dispensation fra Bestemmelsen og Nattegn ydes ogsaa i udstrakt Grad. Rejselivet har jo sine Ska-vanker, men kan ogsaa have sin Charme. Naturligvis drives Hjemmet efter visse Regler og et Ordensreglement er nødvendigt. Det ser saaledes ud:

Da Bestyrelsen ønsker, at Rejseforeningens Medlemmer, der rejser paa ordentlig og sømmelig Maade, ikke i nogen Henseende forulempes eller generes af Ikke-Medlemmer af Rejseforeningen, har den som en Regulator for de Rejsendes Rettigheder og Forpligtelser fastsat følgende

Husorden

i Haandværkssvendenes Rejse- og Sygeforenings Lokaler:

1) Nyankomne Svende henvender sig til Værten, der giver dem al fornøden Vejledning med Hensyn til Bospisning og Nattelogi samt henviser Medlemmerne til Sekretæren, for at denne kan gøre deres Rejsebog i Orden.

2) Personer, der møder i Hjemmet kendelig berusede, er Værten ikke forpligtet til at modtage til Bospisning og Herbergering.

3) I Svendenes Opholdslokale maa ikke nydes Spiritus. Det er forbudt de Rejsende at ligge paa Bænkene eller paa anden Maade genere deres Kammerater, f. Eks. ved højrestet Skænderi eller

lign. I det Hele bør Værten paase, at ingen Uorden foregaard paa Svendehjemmet, og Svendene maa rette sig efter hans Anordning i saa Henseende, og han kan i fornødent Fald bortvise Uro-stiftere fra Svendehjemmet.

4) De Rejsende skal i Almindelighed gaa til Ro Kl. 10 Aften, dog kan Værten i Tilfælde, hvor der er særlig anledning, dispensere herfra: dog skal alle uvægerlig være til Sengs Kl. 11.

5) I Sovestuerne, hvor der selvfølgelig heller ikke maa nydes Spiritus, er det ligeledes nødvendigt, at de Rejsende retter sig efter Værtens Bestemmelser med Hensyn til Renlighed og Orden. Det er en Selvfølge, at de Rejsende omgaas var-somt med Senge, Sengetøj og Bohave.

6) Skulde nogen mene sig forurettet paa For-eningens Svendehjem, kan han klage til Forman-den, Malermester Thomsen, som da vil søge at ordne de mulige Uoverensstemmelser.

– – Saaledes ser altsaa Hjemmets Ordensreglement ud, og det er ikke strengere affattet, end at det er nemt at overholde. Det sker da ogsaa meget sjældent, at det er nødvendigt at afvise nogen, thi som Regel er selv den saftigste rejsende modtagelig for Fornuft og lader sig liste i Seng.

Paa første Sal er indrettet 2 Sovestuer, den ene med 4 opredte Senge, og den anden med 8, ialt 12 Senge, og alle Senge er belagt med nyrullede hvide Lagner og dito Hovedpuder, desuden er der 2 Madrasser i hver Seng og 5 Tæpper til hver, men der er Reservetæpper til fri Afbenyttelse og de hænger tilgængelig for enhver, som vil benytte dem. Man føler sig hensat til en militær Sovesal for Rekrutter, naar man staar her. Alle Lagener er nøgagtig ombukket og lagt i Linie efter en Snor; en mønster værdig Orden og Renlighed møder en alle Vegne. Der er naturligvis paa begge sovestuerne Centralvarme og paa Gangen er Vaskerum med varmt og koldt Vand. – Forholdene har medført at Hjemmet efterhaanden besøges af alle Samfundsklasser og det er ikke sjældent at en og anden som har kendt bedre Dage finder Vej til Svendehjemmet for et kort Ophold paa de lange Rejser, saaledes kan det noteres, at i Fjor gæstedes Hjemmet af en født Baron og en Nevø af en stor Verdenssanger. Men det er kun et Par enkelte Eksempler paa, at Herbergene er til for alles Skyld og ikke for den enkelte.

– Midlerne til at opretholde dette Hjem kommer mange Steder fra, saaledes gennem Tilskud fra Fagorganisationerne, enkelte Fag yder sin aarlige Skærv, ligesom Borgerforeningen, Sparekassen og Byraadet yder Tilskud til Hjemmets Opretholdelse. Og hertil kommer naturligvis det aarlige Medlemskontingent. Men trods disse Tilskud er

det dog med smaa Midler der arbejdes, og hvis Byens Borgere, naar Lejligheden byder sig med aflagt Tøj og Fodbeklædning ville tænke venligt paa dette Hjem, er der ikke Tvivl om, at det ville blive anvendt og komme i de rette Hænder, thi selv om fodtøjet er tyndslidt, er der altid villige Hænder, som er rede til at foretage den fornødne Reparation og det hænder da heller ikke sjældent at Byens Borgere sender en aflagt Overfrakke eller et par kasserede Benklæder derop, og saa gaar Genstandene ud paa Vandring til ukendte Egne.

At lede et Herberg for rejsende er sikkert ikke nogen let Opgave, thi mange forhold kan spille ind, saaledes at det er vanskeligt at tilfredsstille alle, men man faar Indtryk af at Ledelsen af vort Svendehjem er i de bedste Hænder.

–p.

* * *

Private billeder fra en af krigsvintrene:

Svendehjemmet i Hobro fra bagsiden

Svendehjemmet i Hobro fra bagsiden